

REGELRECHT

Veranderen
=
Loslaten

In dit nummer o.a.

- Vroeger was alles beter pag 1
- In memoriam ds. Phillippus Lindeman pag 4
- Kerkennacht 2011 pag 14
- Wijkavond in "de Wijngaard" pag 16

VAN DE REDACTIE

Vroeger was alles beter

Terugverlangen naar vroeger, doet u dat ook wel eens? Niet elke verandering in ons leven hebben we zelf gewild. Zelfs als de verandering objectief gezien een verbetering is, hebben we soms toch het idee dat vroeger alles beter was. Misschien geldt dat ook wel voor Silo. De gemeente is heel anders van samenstelling dan het 10 jaar geleden was. Het gebouw is anders, de voorgangers zijn anders. Veranderingen vragen dat we het oude loslaten. Maar dat is lastig! Je weet wat je hebt, niet wat je krijgt.

In deze Regelrecht gaat het over loslaten om te kunnen veranderen. Afscheid nemen van het oude vertrouwde om plaats te maken voor iets nieuws. Dat geldt in ons leven en dat geldt ook voor overtuigingen die we hebben. In Silo zijn we op de Credo-zondagen met elkaar in gesprek over wat we geloven, wat we belangrijk vinden. Heel verrassend hoeveel bereidheid er is om de dingen eens van een andere kant te bekijken. Onze oude opvattingen onder de loep te nemen.

Loslaten geldt ook voor Regelrecht. Wij willen eens kijken of Regelrecht niet heel anders kan en moet. Daarover willen wij graag uw mening weten. Moet Regelrecht elke maand komen of wat minder vaak? Of juist vaker? Is het al tijd om naar een volledig digitale nieuwsbrief over te gaan of gaat dat voor u nog te snel? Welke rubrieken kunnen we beter opheffen en welke moeten erbij? Bij deze Regelrecht vindt u een vragenlijst waarin wij dit soort vragen aan u voorleggen. We zouden het fantastisch vinden als u de vragen wilt beantwoorden en aan ons wilt toesturen. Verderop leest u hierover meer.

Deze Regelrecht is in ieder geval nog niet veranderd en misschien voelt dat wel comfortabel. Kan het in de toekomst beter? We zullen het zien.

Veel leesplezier gewenst.

OVERDENKING

De kunst van het loslaten

door ds. Willemijn Bakkes

Loslaten behoort tot onze levensopdracht. We leren *loslaten* door het leven zelf, maar we lezen dit ook in de Bijbel. 'Laat los en gij zult losgelaten worden,' staat in de Bergrede. Zo betreft God ons in een bevrijdingsproces en wordt *loslaten* een vorm van *liefhebben*. Vanuit Gods acceptatie en vergeving kunnen we onszelf en anderen vergeven en accepteren. Het helpt ons om belemmerende verwachtingen en idealen los te laten. Zo kunnen we echt op anderen gericht zijn en leren lief te hebben. *Loslaten* is zo herkenbaar in ons leven, maar ook herkenbaar in de Bijbel. *Loslaten* heeft te maken met: pijn, vertwijfeling, groeien, helen en liefde. Als ouder van je kinderen leer je ook los te laten. Denk maar eens terug aan de dag dat je je kind,

vaak huilend, voor het eerst achter moet laten op school. Of het moment dat je kind niet meer met jou, maar met een vriend of vriendin op vakantie wil. Je kind verlaat het huis en gaat naar een andere stad om te studeren of te werken. Dood eng! Is het wel veilig, kunnen zij het aan? O, dat *loslaten* kan zo verdraaid lastig zijn. Zo heb je ook het *loslaten* van je dromen en verwachtingen, je had het zó in gedachten, maar de realiteit is anders.

Abraham moest meerdere keren in zijn leven iets, wat voor hem heel belangrijk was, *loslaten*. Hij ging met God op reis en verliet zijn geboorteland zonder te weten waar hij terecht kwam (Gen. 12: 1-3). Een ultiem voorbeeld van *loslaten* vinden we in Gen.22, waar Abraham de opdracht krijgt om zijn zoon Isaak te offeren. Een ander voorbeeld in de bijbel is de rijke jongeling (Marc.10) die zo graag deel wilde hebben aan het eeuwige leven, maar niet in staat was zijn bezittingen los te laten.

Loslaatervaringen zijn geen mens onbekend. Denk aan het *loslaten* van mensen die van ons heengaan. Denk aan het verliezen van grip op bepaalde situaties; je moet het *loslaten* en overgeven. Wij mensen pakken veel vast, maar zullen ook allen moeten leren om los te laten.

Jezus zei: 'Wie zijn leven zal verliezen, die zal het behouden; wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen.'

Loslaten in vertrouwen op de Heer die met ons meegaat. God heeft met een ieder van ons een plan en ook met de gemeente. Wij mogen erop vertrouwen dat als God ons vraagt om los te laten dat Hij er ons iets anders voor in de plaats geeft. Soms zeer verrassend! Durf los te laten en houd je handen ontvangend open. De Here God zal ze vullen.

In memoriam ds. Philippus Lindeman

Namens de Unie, door Ds. Erik Huiting

Op donderdag 12 mei 2011 is op de leeftijd van 81 jaar ds. Philippus Lindeman overleden. De laatste tijd woonde hij in woonzorgcentrum Het Woolde in Hengelo. Deze moeilijke periode voor hem en zijn vrouw en hun kinderen is nu voorbij.

Ds Philippus Lindeman zou aanvankelijk in de techniek gaan werken bij Stork in Hengelo, maar de Heer had andere plannen. Hij werd gedoopt en begon toen aan een studie theologie aan het Duitse baptisten seminarium in Hamburg. Na het huwelijk met zijn vrouw Marianne, volgde in 1956 het beroep naar de baptisten gemeente Stavoren. Ds Lindeman pakte het werk voortvarend aan en uit de hele Zuidwest hoek van Friesland kwamen mensen naar het kleine kerkje in Stavoren of later ook naar de samenkomsten in Gaasterland. Naast de zegen van het werk was er voor br en zr Lindeman groot verdriet door het overlijden van hun eerste kind. Later zijn ze verblijd met drie kinderen, elf kleinkinderen en twee achterkleinkinderen.

Na zeven beroepen van elders volgde in 1960 een beroep naar de baptistengemeente in Veendam en dat werd de volgende standplaats. Het grote enthousiasme en de voortvarendheid in Veendam en het vertrouwen in Gods beloften haalden – zo schrijft ds Lindeman later - hen over, zodat zij het eerste voorgangerechtpaar werden in Veendam. Na Veendam volgde in 1964 Utrecht. De leden van de gemeente kwamen uit nagenoeg heel de provincie Utrecht en dus trok br Lindeman de provincie door om mensen thuis te bezoeken.

In 1971 maakte ds Lindeman de overstap naar de krijgsmacht. De eerste plaatsing was in Duitsland bij de Koninklijke Luchtmacht. Daarna volgde de vliegbasis Twente. Beide plaatsingen waren kerkhoudende onderdelen, d.w.z. elke zondag ging ds Lindeman voor in een oecumenische dienst, waaraan velen dierbare herinneringen bewaren. In Twente was ds Lindeman als voorganger in bijzondere dienst verbonden aan de baptistengemeente Enschede. Een ernstig sportongeluk heeft diepe sporen getrokken in zijn gezondheid. Na zijn emeritaat hebben br en zr Lindeman zich ingezet voor de pastorale zorg aan Nederlanders in Spanje en Portugal.

De gezondheid liet br Lindeman steeds verder in de steek waardoor hij de laatste tijd zelfs niet meer thuis kon wonen. Dit tot groot verdriet van hem en zijn vrouw. Tot op het laatst kon hij genieten van bezoeken van kinderen of oude vrienden en het ophalen van herinneringen. Elke verjaardag werd gevierd met iedereen erbij. Wij verliezen in ds Philippus Lindeman een bijzonder gedreven voorganger, met een warm hart voor mensen en voor Gods Koninkrijk. Wij wensen Marianne en de kinderen en kleinkinderen Gods zegen en troost toe om weer een weg te vinden.

Verandering: een drieluik in Regelrecht

De redactie van Regelrecht heeft voor dit nummer en de twee volgende nummers het thema “verandering” gekozen. Deze keer in het juninummer gaat het over loslaten, een belangrijke voorwaarde om te kunnen veranderen, om ruimte te maken voor iets nieuws. In het juli/augustus nummer nodigen we u uit om te dromen over datgene wat u graag anders wilt. En dromen kunnen we alleen als we niet onmiddellijk bedenken waarom iets niét kan, welke bezwaren er aan kleven. Als we dromen kunnen we onze dromen aan God voorleggen, met anderen delen, in gebed brengen. En dan is niets onmogelijk.

In september denken we na over het zetten van de eerste stap naar verandering. Dat is vaak de moeilijkste. Hoe doe je dat? Hoe helpt God je daarbij?

Wilt u met ons delen waar u van droomt? Of wilt u iets vertellen over uw eerste stap op weg naar verandering? Laat het ons weten, schrijf zelf een stukje daarover of laat u door ons interviewen. Uw bijdrage is van harte welkom.

De redactie: Harryet Eijkman, Karin Borninkhof en Riejanne Boeschoten
Emailadres: redactie@silogemeente.nl

DIENSTEN VAN DE AFGELOPEN MAAND

22 APRIL HEMEL EN AARDE VERBONDEN

door HK

voorganger: ds. Arjan Noordhoek
schriftelezingen : Mattheus 26:49-50; 26:73-74; 27:11-14,24; 27:32; 23:27-28;
19:25-27; 23:44-48; 1Cor.11

Goede Vrijdag is wellicht de verdrietigste dag in het kerkelijk jaar en ieder kerk geeft zijn eigen invulling aan het sterven van onze Heer. Ik houd over het algemeen niet van zwaarmoedige diensten en was, als jong lid van de gemeente, extra benieuwd wat ik in Silo zou ervaren.

De dienst was zondermeer een van de meest bijzondere Goede Vrijdag diensten die ik ooit heb meegemaakt. Een multimediale boodschap waarbij Arjan, aan de hand van de geschilderde kruisweg van de kunstenares Eva Degenhard (geb 1953), zijn boodschap overbracht. Afgewisseld met Bijbellezingen uit Mattheus door ML en een geweldige ondersteuning van de Silo Cantorij o.l.v. AT. De dienst werd afgesloten met het Avondmaal.

De schilderijen van Eva Degenhard zijn haar visie op de lijdensweg van Jezus. De kleur blauw staat centraal als de kleur van de liefde die mensen verbindt. Net als een blauwe lucht de hemel en aarde verbindt. Het is Gods liefde die aanwezig blijft en mensen met elkaar en met God verbindt.

24 APRIL DE MUUR DOORBROKEN

door KB

Voorgangers : ds. Willemijn Bakkes en ds. Arjan Noordhoek
Schriftelezingen : Exodus 14:9-14, Johannes 20:1-18

Deze zonnige paasmorgen begint met de mooie klanken van de Silo Cantorij. Zij zingen deze dienst meerdere mooie liederen. Daarna wordt de paaskaars 2011 binnengedragen.

Pasen is het belangrijkste feest van de christenen. Er zijn vele paasgebruiken en tradities. Pasen was vroeger een seizoensgebonden landbouwfeest. Het markeerde het begin van de lente en het einde van een tijd van schaarste, die heerste als de wintervoorraden oprakten. Eieren werden beschouwd als kiem van kracht. Pasen is als lentefeest verbonden met leven en bevrijding. De natuur komt weer tot

leven, het licht breekt door. Pasen is een opstand tegen de wereld en de duisternis. Pasen laat ons zien en zegt tegen ons : "hoe moeilijk je het ook hebt, hoe diep je ook in de put zit, hoe erg het verlies ook aan je knaagt, weet dat het laatste woord nog niet gezegd is. God heeft het laatste woord. God laat Zijn grote macht zien maar bovenal Zijn grote liefde voor de mensen.

Jezus doorbreekt muren. Hij doet dingen die wij niet zouden doen ; Hij raakt zieken aan, zoekt zondaars op en kiest niet voor de kortste en makkelijkste weg.

Maria komt bij het open graf en ze is zeer verdrietig als het leeg blijkt te zijn. Ze gaat niet verder op onderzoek uit maar gaat meteen naar de twee leerlingen om dit te vertellen.

Wij mensen kijken ook vaak vluchtig maar als je meer de tijd neemt om goed te kijken dan ontdek je meer. Ook in het dagelijks leven zijn we vaak druk, onze gedachten gaan snel weer naar andere activiteiten. We nemen te weinig tijd om de Heilige Geest in ons door te laten dringen zoals Hij bij Maria heeft gedaan bij het open graf op paasmorgen. Hij heeft de dood voor ons overwonnen : Hij is opgestaan.

De dienst eindigt met het zingen van "U zij de Glorie" begeleid door Tim Borgdorff op het orgel en Peter Spreeuwers op trompet. Velen worden geraakt door deze mooie klanken. Bij de uitgang krijgt iedereen nog een gele tulp.

1 MEI

VAN ONGELOOF NAAR GELOOF

door MvL

Voorgangers : ds. Arjan Noordhoek en ds. Willemijn Bakkes

Schriftlezing : Johannes 20:19-29

Een speciale zondag, een zondag waarop we getuige mogen zijn van een doop, 3 dopen.

Vandaag laten drie mensen zien dat zij geloven in de Heer. Zij spreken dat uit en stellen een daad door zich te laten dopen. Alle drie zijn ze op een eigen manier door God aangeraakt en geroepen. Alle drie hebben zij een eigen getuigenis en overtuiging. Het is mooi om te zien en te horen hoe zij aangeraakt zijn door de liefde van God en wat dat voor hen betekent.

3 mensen ieder met hun eigen verhaal, met een eigen achtergrond en verleden maar samen op weg naar een toekomst die zij willen delen met God en met ons.

Zo was Constance op zoek en werd zij heen en weer geslingerd tussen geloof en ongelof. Niet wetend welke kant ze op moest gaan. Op zoek naar vrede, naar rust.

Psalm 23 is voortdurend in haar gedachten en zij houdt zich daaraan vast. De Heer is mijn Herder. C heeft in Silo een thuis gevonden, een plek waar zij zich welkom voelt en opnieuw wil beginnen.

M heeft Silo leren kennen door de straatpastor, Mark heeft een turbulent leven achter de rug. Maar zag in dat het anders moest. Voor M is Psalm 51 heel belangrijk geworden. 'Heer, was mij schoon van alle schuld, reinig mij van mijn zonden. Ik ken mijn wandaden, maar U geeft mij wijsheid, diep in mijn hart. Geef mij een zuiver hart en vernieuw mijn geest, maak mij standvastig. En zo ervaart Mark het ook. Hij wil zich laten dopen. Het oude achter zich laten en een nieuw leven ontvangen.

De derde dopeling is S. S heeft ook geen makkelijk leven achter de rug maar problemen met haar gezondheid en grote vragen bij het leven. S heeft een half jaar in Zuid-Afrika gewoond en gewerkt. Daar in Afrika op een moeilijk moment komt zij een tekst tegen. Een tekst die haar bij blijft en helpt: 'Ik zal haar lokken en haar leiden in de woestijn, en daar spreken tot haar hart. Ik zal haar daar haar wijngaarden geven, en het dal van Achor maken tot een deur der hoop.' (Hosea 2: 13,14 uit de oude vert.) Daar in Afrika ziet S weer hoop en een toekomst. S is haar ouders dankbaar dat zij haar christelijk hebben opgevoed en haar als kind hebben laten dopen. Maar S wil meer, zij wil zich opnieuw laten dopen, nieuw leven ontvangen in de Heer. Vervuld worden met de Heilige Geest en nieuwe kracht ontvangen.

Zo roept God zijn kinderen, raakt ze aan, herstelt en geneest en geeft nieuw leven. Deze drie mensen zijn een levend voorbeeld van de liefde van God voor zijn kinderen. Hij wil een weg met ieder hier gaan, aan ons is het om te antwoorden.

15 MEI

BEELDEN VAN GOD

door IB

Voorganger : KT

Schriftlezingen : Nehemia 9:6-15, Johannes 10:1-10, 1Petrus 2:19-25

Kirsten Timmer leidt voor de tweede keer een dienst bij ons en dit keer heeft ze een aangename gast meegenomen, de Oekraïense Natalya. Natalya kan prachtig zingen en geeft ons een korte zangles om vervolgens de hele Silogemeente in het Russisch te laten zingen!

Het thema van de dienst is 'Beelden van God'. Kirsten stelt ons de vraag welke beelden wij van God met ons mee dragen. Zijn die beelden veranderd gedurende ons leven, door de ervaringen die we op hebben gedaan? In de Bijbelgedeelten die wij lezen komen we verschillende beelden van God tegen. God als de hoogste Heer, als de Goede Herder en Petrus schrijft prachtig over God als de behoeder van onze ziel. Blijven dit beelden of worden ze ook werkelijkheid in ons leven? De realiteit van Gods trouw in het verleden gaf het Joodse volk vertrouwen om het avontuur met deze God aan te gaan. Maar hoe zit het dan met negatieve ervaringen van het Joodse volk, zoals bijvoorbeeld gedurende de holocaust? Petrus beschrijft God als de lijdende God. Ook in

het lijden is een beeld van God te ontwaren die betekenisvol kan zijn in onze realiteit. En soms is het zoeken naar nieuwe beelden, als oude beelden tekort (gaan) schieten. Zo wordt God steeds groter in onze realiteit, in ons leven, in onszelf!

En we zingen:

*“Gij zijt in alles diep verscholen
In al wat leeft en zich ontvouwt
Maar in de mensen wilt Gij wonen
Met hart en ziel aan ons getrouwd”*

22 MEI

IN HET HUIS VAN MIJN VADER ZIJN VELE WONINGEN.

door AW

Voorganger : ds. Willemijn Bakkes

Schriftlezing : Johannes 14:2

Wat betekent deze uitspraak van Jezus eigenlijk? Vaak gaan we ervan uit dat Jezus het over een plaats in de hemel heeft, en voor velen is dit ook een grote troost: straks, als ik kom te overlijden, mag ik weten dat er ook voor mij een plekje zal zijn.

Maar wat betekenen de woorden van Jezus voor ons nu, hier op aarde? Volgens voorganger Willemijn Bakkes bedoelt Jezus hier dat het voor iedere gelovige, blank of zwart, jong of oud, man of vrouw, Jood of heiden, baptist of uit de PKN, noem maar op, mogelijk is om bij God te zijn, bij Hem te leven. Door Jezus, die de weg naar de Vader heeft vrijgemaakt. Jezus is de weg naar de Vader, maar ook de hoeksteen van zijns Vaders huis: de kerk.

Een (logische) conclusie die ik hier zelf uit trek, is dat er in de kerk blijkbaar ruimte is voor gelovigen van allerlei pluimage.

Dan herinnert Jezus ons aan de betekenis van het gebed. Jezus gaat naar de Vader, en door het gebed houden we contact met Hem. Er blijft contact, een heel speciaal contact zelfs: we mogen bidden in de naam van Jezus (Joh. 14:13). Wat betekent dat eigenlijk?

Dat betekent: hetzelfde belangrijk vinden als ik, Jezus. En wat is dat dan? Dat de grootheid van de Vader zichtbaar wordt. Dus zo bidden, dat in de gebedsverhoring de grootheid van de Vader zichtbaar wordt. Wat bid je dan bijvoorbeeld?

Vader, geef ons vandaag genoeg te eten en te drinken. Geef dat we genoeg hebben om te delen met anderen. Vader, geef me een baan, zodat er brood op de plank komt. Laat me dan zo werken dat ik in mijn bedrijf het licht van Christus kan laten schijnen – dat ik een prettige en betrouwbare collega ben, op wie ze aan kunnen. En dat ze aan me proeven dat ik bij U hoor. En als ik mijn baan kwijtraak, laat mijn leven dan gedragen worden door u. Dan stort mijn wereld niet in, maar weet ik me ook veilig als ik geen werk heb.

We lopen financieel behoorlijk achter. Wat doen we eraan?

Door HB

De vrijwillige bijdragen blijven achter bij de begroting. Er is tot medio mei € 17.543 ontvangen, dit is ruim 30% van de begroting. En dat is te weinig. Als we op deze weg voortgaan komen we in december uit op een tekort van € 11.000. Wat kunnen we eraan doen? En, om te beginnen, wat is de oorzaak?

Enkele oorzaken

- Veel bijdragen zijn gelijk gebleven terwijl de kosten stijgen. Een aantal leden draagt maandelijks hetzelfde bij als vorig jaar.

- Sommigen hebben al jaren hun bijdrage niet meer aangepast. Terwijl de kosten van Silo jaarlijks wel stijgen. En daarmee de uitgaven.

- Het aantal 'grote gevers' is verminderd. Door overlijden, verhuizing, ziekte enz. neemt het

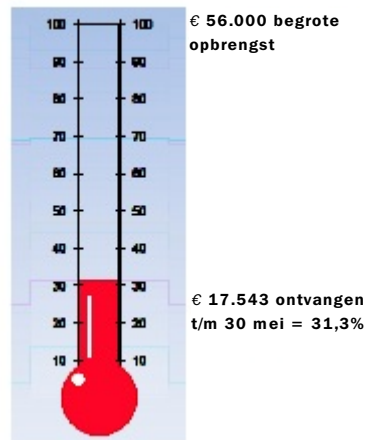
- aantal grote gevers af. Dit waren niet alleen grote maar ook 'vaste' gevers. Nieuwe leden van de gemeente en nieuwe toetreders tot onze kring geven lagere bedragen en geven ook minder vaak structureel, eerder incidenteel.

- We praten niet over geld. In Silo hebben we het niet zo vaak over geld. Hooguit als er een actie is voor een goed doel. Verder hebben we het er nooit over dat gemeente zijn ook gewoon geld kost; geld dat er alleen maar is als we het met elkaar opbrengen.

- We gunnen elkaar een grote vrijheid. Een van de kostbare waarden van Silo is een grote mate van vrijheid in geloven en beleven. De keerzijde hiervan is echter dat we elkaar niet zo gauw aanspreken op wat nodig is, en dat al helemaal niet op financieel terrein.

- Silo geldt als een rijke gemeente. Ja, we zijn rijk. Geestelijk. En materieel. Silo is een schuilplaats, een plek waar troost en inspiratie gevonden wordt. Waar we danken en spelen, vieren en delen. Een plaats waarmee steeds meer mensen zich voor langere of kortere tijd verbonden voelen. En we hebben een prachtig gebouw geërfd. Maar het kost allemaal wel geld. Silo is geworden wat ze is dankzij de structurele bijdragen, ook financieel, van de oudere generatie. Wij, die nu de Silogemeenschap vormen, plukken daarvan de vruchten. Maar dat moet geen roofofbouw worden die uitmondt in uitputting.

Vrijwillige bijdragen 2011

Wat doen we er aan?

We kennen geen kerkbelasting of lidmaatschapsgeld. We zijn een gemeenschap van mensen die zelf hun verantwoordelijkheden dragen. Ook financieel. Daarom werken we met vrijwillige bijdragen. Dat moet toch vooral zo blijven. En dat kan, als we ook allemaal zelf onze financiële verantwoordelijkheid nemen. Wat dat concreet inhoudt? Hieronder vindt u een paar tips. Neem hiervan alleen ter harte wat op u van toepassing is.

- Heeft u uw bijdrage per 1 januari jl. nog niet aangepast? Doe dit dan nu alsnog.
- Maak bovendien eenmalig een extra bedrag over voor de maanden dat Silo uw verhoging gemist heeft.
- Maakt u iedere keer zelf uw bijdrage over? Zet die dan om in een automatische afschrijving, dan weet u zeker dat u uw bijdrage iedere maand afdraagt.
- Overweeg of u uw bijdrage structureel nog verder kunt verhogen.
- Overweeg of u Silo opneemt in uw testament (uit eerdere erfenissen zijn bijvoorbeeld de verbouwingen van kerkzaal en tuinzaal betaald, en is de vleugel aangeschaft).
- Eenmalige extra giften vormen een mooie aanvulling op uw structurele bijdragen (sommige leden staan bijvoorbeeld een deel van hun vakantiegeld afl!).
- Giften zijn fiscaal aftrekbaar, zowel de structurele als de eenmalige. Elke euro die u boven een bepaalde drempel schenkt, 'kost' u dus maar 80 ct, 60 ct of 48 ct, afhankelijk van uw belastingschijf. Ook de collectebonnen zijn op deze manier aftrekbaar. Het van de belastingdienst terug ontvangen bedrag kunt u weer ten goede laten komen aan Silo.

Het banknummer van de Silogemeente is 101892 t.n.v. Baptistengemeente Utrecht-Silo te Culemborg.

De man die niet kon loslaten

Een man, die zijn hele leven lang moeilijk kon vertrouwen op het leven, behalve op dat wat je kan zien en aanraken, loopt op een smal pad in de bergen. Hij let niet goed op en valt. Hij kan zich nog net vastgrijpen aan een tak die uit de bergwand steekt. Daar hangt hij dan, machteloos overgeleverd aan het lot. Vanuit zijn uitzichtloze situatie, hoewel het uitzicht best mooi is, wanhoopt hij en roept vanuit zijn laatste hoop naar boven. "Als er een God bestaat, help mij dan! Ik zal alles doen wat U mij opdraagt." Het duurt even, maar dan klinkt er een stem uit de hemel. "Zult u echt alles doen?" De man roept verschrikt, maar hoopvol terug: "Ja, alles, werkelijk! Als U mij maar helpt." De stem uit de hemel geeft antwoord. "Heb dan vertrouwen en laat los, ik zal u opvangen." De man kijkt naar beneden in de diepe afgrond, twijfelt even en roept dan terug naar boven: "Is daar misschien nog een andere God?"

ENQUÊTE

Hoe verder met Regelrecht?

Regelrecht bestaat al 62 jaar en is altijd een belangrijk communicatiemiddel geweest voor de Silogemeenschap. Maar de wereld staat niet stil. Inmiddels zijn er vele nieuwe manieren om met elkaar te communiceren en elkaar te informeren. Die nieuwe manieren bieden mogelijkheden die er eerder niet waren en waarbij drukwerk minder nodig is. Dat scheelt niet alleen geld, maar ook tijd in inspanningen om Regelrecht te verspreiden.

In de komende tijd onderzoeken we hoe we in Silo de moderne media kunnen inzetten om nog beter te communiceren en actuelere informatie te geven. Kunnen we dan zonder Regelrecht? En als we Regelrecht behouden, moet het dan op papier of kan het digitaal? Of is bijvoorbeeld een tweewekelijkse korte nieuwsbrief efficiënter en adequater? Moeten we gaan bloggen en twitteren om u op de hoogte te houden of om met u van gedachten te wisselen? Nu denkt u misschien: ik heb geen computer of email, of ik weet niet hoe ik moet twitteren. In dat geval kunnen we voor u altijd de digitale nieuwsbrieven blijven afdrukken en verspreiden.

Daarnaast willen we ook graag weten wat u eigenlijk vindt van Regelrecht zoals het nu is. Welke rubrieken leest u graag en welke wat minder? Wat mist u en wat kan er wel uit? Of misschien leest u Regelrecht wel helemaal niet omdat u het totaal niet interessant is voor u? (Daarvoor hoeft u zich niet te generen, maar we willen het wel graag weten.)

Er kan veel maar niet alles is nodig of wenselijk. Daarom hebben we besloten een lezersenquête te houden. Laat ons weten wat u vindt door het formulier bij deze Regelrecht in te vullen en aan ons op te sturen. Dit kan ook digitaal. Als u naar de website gaat en kijkt bij “publicaties” en dan “formulieren” vindt u de vragenlijst. U mag de vragenlijst anoniem opsturen, maar als u uw naam wilt opgeven kunnen we eventueel nog met u verder praten over uw gedachten ten aanzien van Regelrecht. We willen graag met onze lezers in gesprek hierover.

Graag ontvangen wij uw ingevulde formulier voor 19 juni a.s. U kunt het sturen aan de secretaris.

Als je loslaat, heb je twee handen vrij.

Loesje

Kerkennacht 2011

Zet het in je Agenda!

Door HK

Op 24 juni 2011 a.s. zal voor de derde keer een Kerkenacht in Utrecht worden georganiseerd. Verschillende kerken organiseren uiteenlopende activiteiten voor het publiek. Ook silo doet mee en onze deuren gaan vanaf 1800 uur open. Iedereen is uitgenodigd om een kijkje te nemen.

Silo zal dit jaar de Kerkennacht samen met het Straatpastoraat organiseren. Ons thema is Bed, Breakfast, Bach en Brahms. Met vereende krachten uit de gemeente zullen wij verschillende activiteiten organiseren. We beginnen om 1830 met eten en om 2030 uur begint een optreden van het Cantorij. Het muziek wordt afgewisseld met een interactief gesprek die Arjan voert met gasten en bezoekers. Het wordt geweldig leuk en goede manier om onze betrokkenheid met buurt en stad te laten zien.

Op de avond zelf kan je ook helpen. Primair om op bezoek te komen. Neem dan gelijk wat vrienden mee en laat ze zien hoe we als gemeente bezig zijn. Maar maak ook gebruik van de avond om wat van de andere kerken te bezoeken. Meer dan 20 kerken zullen door heel Utrecht geopend zijn en worden uiteenlopende activiteiten en festiviteiten georganiseerd. Zo wordt er in de domkerk een "Preek van een leek" (dit jaar Claudia de Breij) gegeven en worden uiteenlopende activiteiten ondernomen zoals een Taizé viering, 40 urengebed of een dienst van ballet en orgelspel. Er zal veel te doen en te zien zijn en ook door een bezoek af te leggen doe je actief mee aan een activiteit van onze gemeente en onze stad.

Ook Silo grijpt deze kans om ons werk en onze gemeente in de stad zichtbaar te maken. Wanneer je meer wilt weten over de avond en hoe je kunt deelnemen of om je aan te melden voor het eten, neem dan contact op met HK.

**Loslaten betekent tijdelijk het houvast verliezen.
Niet loslaten betekent voor altijd het houvast verliezen.**

S. Kierkegaard

Een rijke feestdag

Door CH

Laat het feest zijn in de huizen, dat was toch wel ons motto als kersverse dopelingen. Want ik denk dat ik wel namens ons alle drie kan spreken als ik het heb over onze onmetelijke vreugde dat we ons mochten laten dopen en dan ook nog lid konden worden van Silo.

Wat een warm welkom werd ons bereid door jullie allemaal die nu helemaal ons thuis vormen. En wat is het prachtig om de liederen die onze diepste gevoelens vertolken te horen zingen door een hele kerk vol mensen. Ik ben ook zo vrij om het helemaal te voelen alsof jullie ons toezongen en tegelijk met ons mee voelden en beleefden wat in deze mooie Opwekkingsliederen zo geweldig verwoord wordt.

Heer, U bent altijd bij mij, dat gevoel werd deze laatste maanden steeds sterker in mijn hart en die woorden zongen dan ook regelmatig door mijn hoofd. Wat is er dan mooier dan je jawoord aan Die Heer te geven, die voor mij gestorven is aan het kruis. Maar ook weer opgestaan, zoals we nog maar een week eerder mochten vieren.

Misschien vindt u mijn woorden wat overdreven, maar ik ben nu eenmaal nog helemaal in de roes van een prachtige dag, met zoveel liefhebbende mensen om me heen.

Vanmorgen toen ik opstond was ik nog knap zenuwachtig. Niet omdat ik twijfelde, ik vond het gewoon heel spannend om voor zo'n kerk vol mensen mijn hart te uiten. De gewone mensenangsten of ik wel uit mijn woorden zou kunnen komen. Niet zou struikelen over mijn veters. Of ik nog wel boven water zou komen zonder erin te stikken. Maar eigenlijk al toen ik naar Silo toeliep, gesteund door M, mijn steun en toeverlaat tijdens het hele doopproces, voelde ik me gedragen door Hem, op wie ik natuurlijk altijd al kon bouwen, maar die ik zo angstvallig nog heel lang, moest leren kennen en vertrouwen.

Ja, dan is het fijn om te weten dat ikzelf eigenlijk niets hoeft te doen, want dat Hij mij heeft uitgekozen. Dat mijn geloof niet uit mij komt, maar dat Hij mij het geloof gegeven heeft. En Hij heeft me niet alleen het geloof gegeven, maar ook een prachtige gemeente, waar ik heel graag bij wil horen. Ik wil iedereen bedanken die mij vanmorgen zo hartelijk welkom heeft geheten. En ook iedereen die me feliciteerde en blij voor en met me was.

Een bijzonder woord van dank voor W en M, die ons zo liefdevol hebben begeleid, evenals voor G, die trouw voor ons zorgde en meedeelde tijdens de doopgesprekken. En natuurlijk al die mensen die deze dag voor ons hebben georganiseerd, vanaf de koffie, tot de muziek (geweldig combo), de techniek, film en foto en alles wat ik nog vergeet. En ook heel veel dank aan S en M, mijn mededopelingen. Gods zegen voor U/jullie allen.

Wijkavond bij L in "de Wijngaard"

door SvC

Het was een mooie, zonnige avond en samen met een groep mooie mensen hebben wij een fantastische avond gehad. Samen met de bewoners en leden van Silo zingen we een aantal liederen. Fijne opwekkingsliederen waaronder: "als een hert dat verlangt naar water". Het combo begeleidt de liederen met piano, fluit, djembe, gitaar en bas. Na 3 liederen wil L graag wat zeggen en hij verkondigt luid dat er nu maar koffie gedronken moet worden. Dat voorstel viel vooral bij sommige combo-leden in goede aarde...

Na de koffie en nog wat liederen hebben we een quiz gedaan die Mieke had voorbereid. De groep werd in tweeën gedeeld en M stelde de vragen. D was de zeer vakkundige en onpartijdige jury. Het moet natuurlijk vermeld worden dat groep B won. En niet dankzij de dominees die de groep rijk was, maar dankzij L die zijn Bijbelkennis paraat had.

We hebben de avond afgesloten met gezamenlijk gebed. De conclusie was dat het een zeer geslaagde avond was en volgens meerdere bewoners 'moesten we nog maar eens terugkomen'. Het is heel fijn om zo samen kerk te zijn, samen in de geest van Christus.

De Leesgroep heeft gelezen

door CV

Het boek beschrijft de familiegeschiedenis van Adriana Konijnenburg. Zij is de dochter van een succesvolle hotelier en reder die Noordwijk tot een bloeiende badplaats ontwikkelt. Zij krijgt op haar 24e haar eerste huwelijksaanzoek. Ze is dan al op leeftijd, maar toch weigert ze omdat ze de man niet ziet zitten. Door haar liefdadigheidswerk leert ze visser Jacob kennen. Ze worden verliefd maar vanwege het grote standsverschil wil Jacob niet met haar trouwen. Hij wil haar in bescherming nemen en trouwt daarom een ander.

Adriana krijgt omgang met een kelner uit een van de hotels van haar vader. Als deze Hendrik haar ten huwelijk vraagt, weigert haar moeder toestemming. Haar vader is dan al overleden. Hij zou wel een lans voor haar hebben gebroken, net als bij het eerste aanzoek toen ze weigerde te trouwen met de man van hun keuze, maar hij is er niet om haar bij te staan.

Adriana krijgt geen toestemming zelfs als blijkt dat ze zwanger is geraakt.

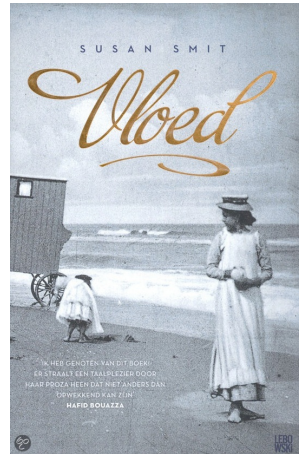
Ze wordt ontferd en moet vertrekken. Ze gaat met Hendrik mee naar Meppel. Hendrik hoopt altijd nog op een deel van de erfenis. Pas als Adriana hem vertelt dat zij ontferd is loopt het huwelijk, dat toch al moeizaam verloopt, spaak. En zij besluit terug te keren naar de kust, de zee en Noordwijk, dat ze zo mist. De zee met haar eigenheid, geluid, geur, kleur, grillen en vreugde. Echter, niets is meer hetzelfde. Uiteindelijk hervindt ze zichzelf en krijgt Jacob de visser weer een plek in haar leven. Ook hem heeft het leven niet gespaard. Het besluit, dat hij met het verstand nam om niet met Adriana te trouwen, werkt in zijn ziel nog lang na.

Dit alles is in zo'n beeldende taal geschreven dat ik me vaak in het Noordwijk aan Zee van toen waande, waar dit verhaal zich afspeelt.

Het thema in deze Regelrecht is verandering. Daar sluit dit boek naadloos op aan. Het standsverschil, de verschillende opvoeding van jongens en meisjes, wachtend op het huwelijk. De armoede, de oorlog, wat kan er binnen een tijdsbestek van 100 jaar veel veranderen! Normen en waarden en de techniek, alles nam een vlucht in de tijd.

Wat sommigen onder ons uit hun jeugd zich goed konden herinneren, was voor anderen onder ons onvoorstelbaar. Het zich met moeite ontworstelen uit strakke keurslijven; in plaats van dienster te worden, willen werken op een kantoor. We hadden een boeiende en levendige discussie.

Volgende keer staat op het programma: "Het meisje en de schilder" van Margriet Moor.

The Monkey trap

Naar een verhaal van Eli Bay

Onderzoekslaboratoria over de hele wereld hebben voortdurend behoefte aan apen voor onderzoek. Daarom hebben apenvangers een interessant systeem ontwikkeld om levende apen te vangen. 's Nachts zetten ze zware keramische potten, een soort vazen met een lange hals, op plaatsen waar apen vaak komen. In de vaas stoppen ze verse bananen. 's Ochtends vinden de apen de potten en ontdekken de sappige vruchten. Met verve steken ze hun hand in de pot en grijpen de banaan. Wanneer zij proberen hun arm eruit te trekken, ontdekken ze dat dit niet lukt. De vuist die de banaan in zijn greep heeft is te dik voor de hals van de vaas en de aap kan zijn arm er niet uit halen. De volgende nacht treffen de apenvangers uitgeputte apen aan, die urenlang vergeefs geprobeerd hebben de zware pot op te tillen en met de banaan te ontsnappen. De apen worden vervolgens gekoooid en naar universitaire labs ergens in de wereld gebracht.

Alles wat die aap had moeten doen om te ontsnappen aan zijn ongelukkige lot, wat het loslaten van de banaan. Maar het koppige beest blijft de banaan vasthouden. Hij laat beslist niet los. Misschien lachen we om dit domme schepsel, dat niet beseft dat hij zijn vondst los moest laten om vrij te zijn? Daar staan wij boven, toch?

Maar misschien moet je je toch afvragen of dit apenverhaal overeenkomsten heeft met jouw leven. Heb jij misschien patronen in je leven die lijken op de situatie van die apen? Zijn er contraproductieve gewoontes en gedachten waaraan je met dezelfde hardnekkigheid vasthoudt? Wil je bijvoorbeeld liever langzaam doodgaan door het eten van rijk, vet voedsel in plaats van verstandig en gezond te eten? Hoe lang duurt het voor je bereid bent toe te geven dat je niet altijd gelijk hebt, dat je niet alles onder controle hoeft te hebben? Hoeveel stresssymptomen of ziektes moet je hebben voordat je je perfectionisme kan loslaten dat je ertoe drijft steeds harder te werken en dat je verslaafd houdt aan je diepste onzekerheid?

Herkennen en loslaten van dat wat je niet helpt, wat je in patronen gevangen houdt, is de constante uitdaging die iedereen kent. Als je in het leven dit soort situaties tegenkomt, denk dan aan de apenval en kies ervoor ondermijnende gedachten en overtuigingen los te laten. En kijk in plaats daarvan eens om je heen of er misschien bomen staan waar je in kunt gaan slingeren.

Naar de Baptisten van Cuba

door AN

Op mijn reis van 13 t/m 20 juni naar Cuba hoop ik (na de Conferentie van nieuwbakken gevangenispastores) door te reizen naar de Baptisten Kerk van Matanzas (vlak onder de hoofdstad Havana). Op uitnodiging van de baptisten dominee Francisco (Paco) Rodes hoop ik daar op zondag 19 juni voor te gaan in de kerkdienst. Aan die kerk is het Oecumenisch Centrum Kairos verbonden, een klein toerustingcentrum dat wordt gecoördineerd door deze bevlogen predikant.

Eigen cultuur

Kerk in Actie (van de PKN kerken in Nederland) steunt met name het liturgieprogramma van het Centrum Kairos. Binnen dat programma worden cursussen gegeven aan jongeren op het gebied van muziek, dans en theater. Deze kunstvormen worden vervolgens ingezet in de liturgie. De achterliggende bedoeling van het Centrum Kairos is een eigen Cubaanse christelijke cultuur te ontwikkelen. Op dit punt bestaat er in Cuba nauwelijks

een traditie. De muzieklessen, theatercursussen en concoursen bereiken meer dan 200 deelnemers uit verschillende kerken in Matanzas en omgeving. Het Centrum Kairos wil bewust een activiteit van alle kerken zijn. Hoewel er nauwe relaties bestaan met de Fraternidad Bautista (Baptisten Broedergemeenschap), doen aan de programma's leden van allerlei verschillende kerkgenootschappen mee, soms ook Rooms-katholieken. In dit door de communistische partij gedomineerde land bieden kerken een van de weinige plekken waar mensen buiten het officiële kader om bij elkaar kunnen komen en kunnen nadenken. Ook is de kerk een vrijplaats om troost te vinden en wordt er concrete hulp aan de mensen geboden. In economisch opzicht staat Cuba er nog steeds erg slecht voor en voor veel Cubanen is de situatie nijpend. Het Centrum Kairos biedt op bescheiden wijze hulp en ondersteuning.

Sociale programma's

Sinds 1995 wordt er ook aan verschillende sociale programma's gewerkt. Allereerst wordt er sociaal werk verricht in de wijk La Marina. Het gaat vooral om verbetering van woningen en het begeleiden van een wijkorganisatie van bewoners. De mensen in La Marina wonen in bouwvallen onder mensonterende en levensbedreigende omstandigheden waar de revolutie kennelijk niets aan heeft kunnen verbeteren.

Baptistengemeente Silo

De begeleiding vanuit het Centrum Kairos is voorzichtig en respectvol. Daarnaast is er ook een ouderenproject. De problematiek van de ouderen is op Cuba heel schrijnend. Veel ouderen leven alleen, omdat al hun kinderen naar de VS zijn geëmigreerd.

Het Centrum Kairos verzorgt met vrijwilligers uit de kerken een warme maaltijd voor 100 bejaarden. Daarnaast worden recreatieve activiteiten georganiseerd en worden de bejaarden regelmatig bezocht.

Hieronder een impressie van ds. Paco Rodes, directeur van Kairos Oecumenisch Centrum, over de tournee die hij samen met de Muziekgroep Agua Viva maakte in mei 2009 op uitnodiging van Kerk in Actie.

Pinksteren in Nederland op het ritme van Cubaanse muziek

De conga's, het slagwerk, de gitaren en de fluit lieten een vrolijk Caribisch geluid horen in enkele van de oudste kerken van de Protestantse Kerk in Nederland, zoals die in Utrecht en Sneek. In deze kerken wordt al eeuwenlang het orgel gebruikt, die klassieke Europese muziek ten gehore brengt.

De groep Agua Viva uit Matanzas, Cuba, heeft in 2009 een tournee van concerten gehouden rond Pinksteren. Een tournee van 3 weken waarin de groep kerken, gevangenissen en pleinen bezocht met een boodschap van 'geloof, hoop en leven' zoals een van de liederen zegt.

Agua Viva (Levend water) is een van de groepen die bij het Centrum Kairos horen, een organisatie die de liturgische vernieuwing bevordert, daarbij op zoek naar de eigen Cubaanse en Latijns-Amerikanen wortels. De visie van dit Centrum is dat de kerk bij het volk hoort, bij haar cultuur en tradities als uitdrukking en basis voor de zending van de kerk. Er is geen andere manier als we echt het zout en Licht-van-de-wereld willen zijn. Nederlanders zijn meer gewend aan een eenvoudige vorm van aanbidding van God, maar desalniettemin reageerden ze enthousiast op de muziek. 'Ze brengen een frisse wind en vernieuwing naar onze kerken', zeiden enkele dominees. 'Onze kerken

brachten jaren geleden het evangelie naar jullie landen, nu komen jullie uit het zuiden ons het evangelie brengen'. 'Wij hebben dit nieuwe Leven nodig, want onze kerken worden steeds kleiner'. Dit waren enkele van de opmerkingen die wij terug kregen.

De muziekgroep Agua Viva bestaat uit 8 muzikanten, die horen bij pinksterkerken, de katholieke kerk, de baptisten en de adventisten. De directeur is Harry Castillo die ook coördinator is van het programma Kunst en Liturgie binnen het Centrum Kairos. Ondanks de verschillen in denominatie zien de leden van de groep zich in de eerste plaats als christenen. 'Wanneer wij elke ochtend bij elkaar komen voor een viering, voelen we ons zo één dat alle verschillen in de schaduw blijven'.

Een CD van de muziekgroep Agua Viva, met de titel En Tus manos (In Uw handen) werd opgenomen tijdens het bezoek van deze groep aan Nederland 2009. Door het kopen van deze CD (voor 10,-op onze Silo boekentafel) steunt u het Centrum Kairos en alle bovengenoemde activiteiten.

De tekst van het Pinksterlied 'Pentecostas' staat op deze CD:

*Pinksteren, waai over ons. Pinksteren, goddelijke regen om te drinken.
Pinksteren, de regenboog van ons geloof. Pinksteren, om poëzie te maken.*

*Opeens werd het licht in de angst en de onrust die er was in ons leven.
Opeens wekte een vuur het enthousiasme dat zo vaak ontbreekt.
Iedere mond zingt een loflied, dat voortduurt als we van elkaar gescheiden zijn.
Dat elk volk dat gelooft in de liefde meezingt.
God laat dauw vallen op ons lied.*

Gods roep verstaan... in concreet handelen

door IvD-M

Dinsdag, 10 mei was er weer het ondertussen bekende 'Silo-maatjes-eten'. Iedere keer is het een verrassing wie aan de maaltijd deelnemen. Er is een vaste kern maar daarbij een wisselende groep van geïnteresseerden en gasten.

Arjan heeft flair, charisma en een zeer uitgebreid netwerk om er iedere keer weer voor te zorgen dat interessante mensen worden uitgenodigd om hun verhaal te vertellen. Zijn oprecht geïnteresseerd zijn in ieder uniek geschapen mens maakt iedere bijeenkomst bijzonder en zijn uitgebreide netwerk leidt tot zeer uiteenlopende en voortdurend wisselende ontmoetingen.

Zijn vraag aan elke gast luidt iedere keer: 'wat heeft je geloof te maken met je werk.' Dit leidt soms tot een bedachtzaam nadenken bij de ondervraagde, maar het geeft altijd boeiende verhalen en inzichten.

Deze keer waren Johan Bosboom en Wieke de Wolff de gasten: Johan, RK pastor van de gevangenis in Krimpen aan de IJssel, vertelde over zijn bewogenheid met iedere gedetineerde. Hij wil tijd, aandacht en een goed luisterend oor geven en laat het verhaal dat de gedetineerde hem vertelt staan. Verschil tussen het rooms-katholicisme en het protestantisme valt voor hem dan nagenoeg weg.

Wieke vertelde dat zij al jong, zelfs tijdens vakanties, was begaan met daklozen en eenzamen. Zij ging Engels studeren, maar vond daarin geen voldoening en besloot vervolgens de theologiestudie op te pakken. Afgestudeerd zag zij een vacature voor daklozenpastoraat in de binnenstad en zag dat als Gods leiding. Zij geeft hen zorg, bemoediging en een maal per maand verzorgt zij een dienst in de Domkerk, samen met het Citypastoraat. Zij is de directe collega van Bart van Empel, die eerder onze maaltijdgast was.

Arjan vertelde opgetogen dat er ook voor 2011 weer subsidie voor het vrijwilligerswerk zal zijn van Justitie. Tevens deelde hij mede dat hij is uitgenodigd om in de week na Pinksteren op Cuba deel te nemen aan een Conferentie voor gevangenispastores. Om de honderd (!) te installeren predikers en dominees in een passend uniform te kunnen steken, (een wit T-shirt met opdruk) verkocht hij Cd's van de groep Agua Viva uit Cuba die in mei 2009 ons land en ook Silo bezocht. Muziek met de prachtige titel 'en Tus manos...' (in Uw handen) .

Dan nog een mij mening, overdenking, van mijzelf.

Zou het kunnen zijn dat wij de meeste voldoening ervaren wanneer wij er wezenlijk (mogen) zijn voor de ander? Komen wij dan het dichtst bij de bedoeling die God heeft met ons leven? Bespeuren wij dan iets van Gods koninkrijk? Worden wij dan pas ten

diepste mens zoals de Here God het heeft bedoeld? Met elkaar, hand in hand voor God staan ongeacht afkomst, culturele achtergrond, uiterlijk, opleiding...? Met elkaar, staand voor Hem, met geopende handen, ten diepste beseffend dat wij allen leven vanuit Gods genade? 'Mijn genade is je genoeg...'

Zo zitten wij in een brede diversiteit eenmaal per maand in Silo met elkaar aan een verzorgde tafel, genietend van een liefdevol bereide maaltijd, maar bovenal van elkaars aanwezigheid, de wederzijdse ontmoeting, de echte interesse in en voor elkaar, eerlijkheid en bewogenheid.

Zo luisteren wij deze avond naar Johan en Wieke die Gods roep hebben verstaan om er te zijn voor de ander in nood en benauwenis. Zij gaan een open gesprek aan zonder vooroordeel, wezenlijk geïnteresseerd in de persoon waarmee zij het gesprek aangaan. Zij bieden een luisterend oor, nemen de tijd, bemoedigen en laten de mens in nood, de eenzame, iets merken van Gods liefde voor ieder uniek geschapen mens, Zijn acceptatie, Zijn alomtegenwoordigheid. Een God die niet loslaat wat Zijn Hand is begonnen. Die belooft ALLES te laten meewerken ten goede en die belooft traan voor traan te wissen, die wij vergieten tijdens het op weg zijn in het proces om onszelf en Hem (beter) te leren kennen.

Niet alleen de gedachte: 'Heer, hier is Uw dienstknecht...', maar concreet handelen in de realiteit van het dagelijks bestaan.

Daardoor ontstaat een groei in het geloof en een leven in afhankelijkheid van en een vertrouwen in de Almachtige, in onze Vader, die hemel en aarde heeft geschapen en alles wat daarin is.

Loslaten is niet iedereen bekritisieren en willen veranderen, maar de droom proberen te worden die ik zijn kan.

Verandering of verbetering?

Door Victor Wildeman

Regelrecht besteedt in een drieluik aandacht aan het thema verandering. In deze editie aandacht voor 'wat ons verhindert om te veranderen' lees ik. En zo loop ik letterlijk (tijdens onze vakantie langs het fraaie Zeeuwse strand van Domburg) over 'verandering' na te denken. Bijvoorbeeld over de nieuwe Second Chance Support brochure: wat een verandering! wat een verbetering! Verandering betekent verbetering, natuurlijk, dat is toch vanzelfsprekend? En toch heb ik jarenlang tijdens trainingen geleerd hoe moeilijk het is om mensen mee te krijgen in veranderingsprocessen. Dat velen zoveel moeite hebben met veranderingen, terwijl we weten dat juist zij zullen overleven die het best met veranderingen kunnen omgaan. Aan de andere kant kijk ik vaak met verbazing hoe enthousiast mensen bijvoorbeeld achter een volgende politieke leider aanhollen en gaan stemmen (als ze dat al mogen), terwijl wij Nederlandse nuchterlingen allang zien dat er geen wezenlijke verandering komt en alles - in het beste geval - bij het oude blijft. 'Het systeem' blijkt vaak sterker, dan het charisma van de nieuwe leider. Het is vaak ontluisterend om in een terugblikkende Tv-uitzending te zien hoe iemand in zeer korte tijd wordt afgeserveerd, terwijl hij nog maar een paar jaar daarvoor de hemel werd in geprezen. En als je dat keer op keer ziet gebeuren, verhindert dat misschien wel het meest om te veranderen; ook mijn leven is

gebaseerd op ervaringen. Nog afgezien van wat ons allen gedurende onze jeugd is ingepeperd - het blijkt belangrijker dan velen willen geloven - dus laten we maar bij het oude vertrouwd blijven. En dan ook te beseffen dat (economische) groei veel doet vergeten, want kijk eens wat er allemaal tot ons is gekomen, zeg na de tweede wereldoorlog; de wederopbouw. "En de bankencrisis dan?", zult u wellicht tegenwerpen. Nou die werpt ons een paar jaar terug, net als 'Black Monday' van jaren geleden, maar heeft u er nou echt een boterham minder door gegeten? Natuurlijk zijn er mensen het slachtoffer van geworden, maar na een half uur opletten op het terrasje van 'De Babbelaar' in Oostkapelle heb ik de eerste auto met grote roestgaten nog niet voorbij zien komen. Verandering betekent verbetering, ja toch? Maar wat als verandering geen verbetering inhoudt? Wat als je die verandering niet kunt verhinderen en je domweg overkomt?

Het is nog maar een paar maanden geleden dat Yoweri Museveni werd herkozen als president van Uganda; voor de vierde keer voor weer een periode van vijf jaar. Bij zijn aantreden, toen nog als krijgsheer, verkondigde hij dat het probleem van Afrika is dat leiders langer dan twee perioden aanblijven! Hij blijkt nu onmisbaar om 'stabiliteit, vrede en welzijn voor allen' te garanderen, zo schreeuwden de verkiezingsposters. Zo liepen we in

Kampala richting het Ministerie van Binnenlandse Zaken en zagen velen midden op een drukke straat elkaar verdringen rond een vrachtwagen met enorme luidsprekers. Er bleken T-shirts gratis te worden uitgedeeld. Een beproefde methode, want wie wil nu geen nieuw T-shirt, in plaats van iedere ochtend hetzelfde T-shirt met grote gaten weer aan te trekken? Toch schreven sommige kranten dat als Egypte zou vallen, het wonder van verandering ook in Uganda kon plaatsvinden. De regering Moebarak van Egypte is gevallen en Museveni is met overweldigende cijfers herkozen. De rellen in Kampala duren voort, de oppositieleider wordt nog steeds door de politie voor de zoveelste keer gearresteerd en wij lopen snel een andere kant op als we onraad denken te zien. En toch zegt onze vaste taxichauffeur Joseph: "dat er onrust in de lucht zit". En wij gaan gewoon maar door met mensen in de gevangenis te ondersteunen; hoezo verandering?

Het is nog maar een paar weken geleden dat we in de Kigo Prison een SCS website verhalen wedstrijd hebben georganiseerd. 'Een website verhalen wedstrijd', is dat nou verandering? Het is in ieder geval een manier om onze Supporters geïnformeerd en betrokken te houden. Maar in werkelijkheid gaf het mensen in de gevangenis de mogelijkheid om hun verhaal 'buiten de muren' te vertellen. Hoe met hun arrestatie hun leven van de ene op de andere dag totaal veranderde. En

dat we een Muziek-CD (hoort u later nog meer over) hebben opgenomen met de koren van de ter dood veroordeelden. En ook dat het dak van het gevangenis ziekenhuisje nu niet meer lekt. Heb ik u ook nog niet verteld hoe het gejuich uit twaalfhonderd kelen klonk toen het eerste stromend water uit 'onze' (bedankt allemaal!) nieuwe waterleiding spoot. Wat een verandering in een wereld waar iedere dag hetzelfde is: overleven voor kansarme mensen in een uitzichtloze situatie!

In Uganda geloven heel veel mensen - zeg maar allen - in een beter leven na dit leven. Hoop dat er toch iets beters is dan dit; al is het niet voor hen, dan voor hun (vele) kinderen. We willen hen die hoop niet ontnemen. Vooral niet veranderen, laten zoals het is!

1 juni weer terug naar Uganda weer naar 'onze jongens' in de gevangenissen
niets veranderd, alleen wat uitgerust in Nederland
Victor H.A. Wildeman
Best regards

Second Chance Support (SCS)
Victor H.A. Wildeman
P.O. Box 27209
644 Buziga Road
KAMPALA-Ggaba - Uganda
M: +256 (0)784 567643 (UG)
E: victor@secondchancesupport.org
W: <http://www.secondchancesupport.org>

**Loslaten is mijn machteloosheid toegeven.
De uitkomst ligt niet in mijn hand.**

Laat los!

Laat los en je zult losgelaten worden lees ik in Lukas 6, 37. In de NBV lees ik: vergeef dan zal je vergeven worden. Vergeven is loslaten wat je geest gevangen houdt en loslaten is voor jou bevrijdend.

Wij kunnen zo vasthoudend zijn! En dat kan zo slecht uitwerken voor ons.

Loslaten betekent 'de ander laten gaan'. En nogmaals: het is hetzelfde als vergeven. Stoppen met die ander op de huid te zitten, want ik hou mij zelf en de ander gevangen in gekwetste gevoelens en de verwachting of illusie dat het mij lukt er pratend uit te komen. Loslaten heeft altijd te maken met wat hecht en toch hindert.

Het kost heel veel dat onder ogen te zien, heel precies onder woorden brengen wat niet goed is en hardop tegen jezelf te zeggen: Stop ermee! Dit is wat ik niet meer moet doen! Loslaten betekent niet dat je stopt met liefhebben ter wille van jezelf bijvoorbeeld.

In tegendeel! Loslaten is minder bang zijn en meer liefhebben op een hoger niveau.

En zo kost loslaten/vergeven je altijd iets of heel veel en is het vaak een pijnlijk proces of het nu om je medemens gaat die deel uitmaakt van jouw leefwereld of om dierbare ideeën en standpunten.

In eerste instantie moeten er dikwijls gevoelens van verdrietigheid en angst voor verlies worden getrotseerd en zien wij niet onmiddellijk dat het loslaten ruimte schept voor iets nieuws.

En Jezus zegt: Ieder die zijn leven (lees: je vrouw, man, kind, baan, woonplaats, droom, standpunt, aanpak, levenswijze) wil behouden zal het verliezen (lees: doet zichzelf enorm tekort), maar wie zijn leven verliest omwille van Mij zal het behouden. En ik lees: die ontvangt Mij en een nieuwe ruimte en alles waar het Mij om jou gaat en jouw heil.

Uiteindelijk laten we niet zomaar los, maar geven en laten de ander of de kwestie over aan God. En zeggen dan: Ik zie wel in de toekomst, niet met onheilige onverschilligheid, maar met overgave

Toevertrouwen aan God maakt jou vrij!

Postmodern loslaten betekent o.a voor veel jonge mensen.: snel wisselende banen en woonplekken. Een modern soort nomadenbestaan. Dat lijkt een heel vrij bestaan. De angst om die vrijheid te verliezen is een nieuwe binding en zet gevangen.

Zo blijven we loslaten en vergeven en ons keer op keer toevertrouwen aan het onbekende.? Nee! Aan die vertrouwde stem die je oproept te gaan en te leven in vertrouwen op de liefde van God. Juist ja, als Abraham!

Als ik mijzelf leer zien zoals ik door God wordt gezien met Zijn onbegrensde liefde voor mij, verlies ik langzaam maar zeker mijn angst om te verliezen, ja zelfs om te sterven.

Ik leer los te laten, want ik wordt altijd opgevangen

De basiszekerheid van het leven is God's liefde voor mij, Zijn kind

A de B

VANUIT DE UNIE

Strubbenkampen

Het taakveld Jeugdwerk van de Unie organiseert ook komende zomer weer kampen op de Strubben in het bosrijke Drenthe. Er is een kamp voor kinderen vanaf acht jaar en een kamp voor jongeren vanaf de brugklas. Ook is er voor de tweede keer een moeder-kindkamp voor alleenstaande ouders en hun kinderen. Kijk voor meer informatie op www.strubbenkamp.nl.

Een jaar naar Praag

In september 2011 start aan het IBTS (International Baptist Theological Seminary) in Praag weer een studiejaar praktische theologie. Deze eenjarige opleiding staat open voor gemeenteleden die hun kennis van het christen zijn en hun vaardigheid in de Engelse taal willen vergroten. De studie is gemaakt voor mannen en vrouwen van 18 tot 28 jaar oud. Ze is erg geschikt voor jonge mensen die na hun middelbare school deze studie als overbrugging doen voor ze verder studeren aan een universiteit of die na hun universitaire studie dit jaar gaan doen voor ze gaan werken. Het studiejaar loopt tot mei 2012 en levert een certificaat op. Meer weten: www.baptisten.nl/ibts.

Nieuwsbrief per e-mail

Eén keer per maand geeft de Unie een digitale nieuwsbrief uit, met de laatste berichten uit de verschillende taakvelden en met leuke verhalen van gemeenten in het land. Wilt u deze gratis nieuwsbrief voortaan ook in uw mailbox ontvangen? Stuur dan uw naam en e-mailadres naar info@baptisten.nl, met de opmerking dat u zich op de nieuwsbrief wilt abonneren.

Data Unie-activiteiten

23-30 juli Kinderkampen

23-30 juli Jongerenkampen

31 juli-6 augustus Moeder-kindkamp

Meer informatie: www.baptisten.nl. Wilt u het werk van de Unie ook meenemen in uw gebeden?

**Theologie studeren
aan universiteit of hbo?**

Kies voor een combinatie met het
Baptisten Seminarium

Meer informatie: www.baptisten.nl/seminarium

DIENSTEN

AANVANG 10.00 UUR

Datum	Voorganger	Begeleider	Medewerking	1e collecte
5 juni	ds Willemijn Bakkes <i>Avondmaal</i>	PS		
12	ds Arjan Noordhoek	WJS		Diaconie: Uganda SCS
19	Hans Baas	TB	Silo Cantorij	St. Epafras
26	ds Arie de Boer	PS	Solidariteitsfonds	
3 juli	ds Willemijn Bakkes <i>Avondmaal</i>			
10	Jaap Boeschoten			Diaconie: Silo
17	ds Arjan Noordhoek		Silo Combo	USRK

AGENDA

di	7 juni	17:45	Eetgroep
wo	8 juni	18.30	Raadsvergadering
do	9 juni	20:00	Repetitie Silo Combo
zo	12 juni	11.30	Gebedsgroep in Silo
di	14 juni	20:00	Repetitie Silo Cantorij
do	16 juni	19:30	Gespreksgroep "In navolging van Jezus"
	19 juni	19.30	Buurkerkenvesper
do	23 juni	19:45	Gespreksgroep over Geloofsbelijdenis
vr	24 juni	18.00	Kerkennacht
di	28 juni	20:00	Repetitie Silo Cantorij
zo	10 juli	11.30	Gebedsgroep in Silo
di	12 juli	17:45	Eetgroep
do	14 juli	20:00	Repetitie Silo Combo

INFORMATIE

Eetgroep (wijkavond Noord West) Eens per 4 weken op dinsdagavond

Wijkavond Zuid Oost Eens per 4 weken op woensdagavond.

Wijkavond Noord Oost Eens per 4 weken.

Silo Cantorij Eens per twee weken op dinsdagavond.

Silo Combo Elke tweede donderdag van de maand

KOPIJ

Uw bijdrage aan Regelrecht is van harte welkom.
Wij ontvangen uw kopij graag uiterlijk woensdag 23 juni 2011.
Emailadres: regelrecht@silogemeente.nl.

GIRONUMMER VAN DE GEMEENTE

Giro 101892 t.n.v. Baptistengemeente Silo te Culemborg
